

og Skanderborg Amter samt Silkeborg Handelsplads i følgende Forhold" — og saa kommer der en nærmere Redegørelse for dette, og Paragraffen slutter med: „Dog kan paa saadan Maade ikke paa Kommunerne fordeles et højere Beløb end i alt 1,000 Rd. aarlig; medmindre to Trediedele af de i Aaforstanderskabet repræsenterede Myndigheder hertil give deres Samtykke“.

Angaaende det af Udvalget stillede Ændringsforslag maa jeg straks bemærke, at den af Udvalget foreslaaede Nedsættelse af den søgte Bevilling i Virkeligheden ikke formindsker Underskuddet for Aaen med selve det nævnte Beløb: 2,025 Kr. 25 Øre, idet det anslaaede Tilskud fra Kommunerne i Henhold til Loven af 30. Januar 1861, hvis Bestemmelser jeg nu citerede, nu udredes med 603 Kr. 33 Øre, saaledes som det er opgivet paa Finanslovforslaget, og dette Tilskud vil bortfalde, hvis Ændringsforslaget vedtages. Ifølge den nævnte Lovs Bestemmelser udreder Statskassen nemlig forlods 4,000 Kr. til Aaens Vedligeholdelse i farbar Stand, og kun hvis denne Sum ikke er tilstrækkelig, deles de yderligere fornødne Udgifter mellem Staten og Kommunerne i Forholdet 2:1. Der vil saaledes, hvis Udvalgets Ændringsforslag vedtages, ikke naas, at Gudenaen kun koster de 3,000 Kr., som Udvalget har tænkt sig, at Vedligeholdelsen i Fremtiden skulde koste, idet Underskuddet i Virkeligheden bliver 3,603 Kr. 33 Øre. Udvalgets Forslag til en Besparelse for Staten i Udgifterne med 2,025 Kr. 25 Øre har altsaa i Virkeligheden kun virket som en Besparelse paa 1,421 Kr. 92 Øre. Medens man efter det af Ministeriet fremsatte Forslag til samtlige Udgifter ved Gudenaens Vedligeholdelse vil have til Raadighed et Beløb af 5,810 Kr., hvoraf senere af Kommunerne refunderes 603 Kr. 33 Øre, vil man, hvis Udvalgets Forslag gaar igennem, kun have 3,784 Kr. 75 Øre til Raadighed, og der vil ingen Refusion finde Sted fra Kommunerne. Ved det af mig foreslaaede Budget var det paatænkt at afholde følgende Udgifter: A. 1: Vedligeholdelse af Silkeborg Kanal og Oplagspladsen der 230 Kr. 2: Vedligeholdelse af Trækkevejen, som skulde andrage 680 Kr. 3: Oprensning af Sejløbet og Vedligeholdelse af Strømværker 2,340 Kr., tilsammen 3,250 Kr. Dernæst kommer B. 1: Anskaffelse og Vedligeholdelse af Prammen og Muddermaskinen 250 Kr. 2: Vedligeholdelse af øvrige Redskaber 200 Kr.; det bliver tilsammen 450

Kr. Saa kommer C.: Tilfældige Udgifter 100 Kr. og D. 1: Opsynsmand Zahrtmanns Løn 1,000 Kr., Dyrtidstillæg til Opsynsmanden 90 Kr., Rejsudgifter til Opsynsmanden 50 Kr., Portoudgifter til Opsynsmanden 10 Kr. 2: Opsynsmand Jensen-Kattrups Løn 60 Kr. 3: Statsingeniør Buhls Rejsudgift 100 Kr. 4: Bestyrerens Løn 400 Kr., tilsammen 1,710 Kr. Endelig er der E.: Forskellige Udgifter 300 Kr., i alt 5,810 Kr.

Dette Budget vil altsaa Finansudvalget nu reducere med 2,025 Kr. 25 Øre. Vende vi os først til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er muligt at spare paa Administrationsudgifter, maa det straks erkendes, at her kan i Virkeligheden ikke spares noget, medmindre man vil afskaffe Opsynet og afskedige Opsynsmand Zahrtmann, der i 20—25 Aar har været Opsynsmand ved Aaen og nu er i en Alder af ca. 65 Aar; hans samlede Lønning udgør 1,150 Kr. + Indtægter ved den Grund, som Staten ejer, Asmindegaard. Men hertil kommer, at hvis Staten overhovedet skal have noget med Aaen at gøre — og det skal den ifølge Loven —, kan en Opsynsmand ikke undværes, og hvis man vilde gaa til at afskedige en gammel veltjent Statsfunktionær, maatte denne selvfølgelig have en Pension eller Understøttelse, som vilde tage et dybt Greb i den Besparelse, man mente at indvinde ved det af Udvalget foreslaaede. Til de andre af mig nævnte Udgifter, Arbejdsudgifterne, har man efter Udvalgets Forslag kun 2,074 Kr. 75 Øre til Disposition. Naar Udvalget foreslaar at nedlægge Trækkevejen, men at bevare den som Gangsti, er Formaalet dermed formentlig, at Staten kan vedblive at være Bredejer, hvilket i Tidens Løb kan faa Betydning. Det er en fornuftig Tanke; det vilde nemlig under Hensyn til en mulig Gennemførelse af de af den nævnte Kommission udarbejdede Planer være meget uklogt af Staten, om den vilde afstaa sin Ret som Bredejer. Nu er Forholdet det, at der i de senere Aar i Virkeligheden ikke har været kostet noget paa Trækkevejen, den har ligget ganske hen, og man vil heller ikke efter Udvalgets Forslag faa noget ud af den. Man kan ikke sælge den, det er en smal, fem Mil lang Strimmel langs Aaen, og for lange Strækningers Vedkommende ligger den paa Dæmninger, som maa sløjfes, hvis der skal komme noget ud af den. Der er yderligere et andet Forhold, som her gør sig gældende, nemlig dette, at Stenkister, Broer og Underløb ved denne Trækkevej maa vedligeholdes af Hensyn til mulige